

บทที่ 10:พระเจ้าตรัสเมื่อเราอธิษฐาน

การเตรียมตัวของกระบวนกร: นี่เป็นส่วนสำคัญที่สุดของการพัฒนาบทเรียน คุณในฐานะผู้ปกครองหรือกระบวนกรจะต้องใช้เวลาศึกษาเรื่องราวของพระคัมภีร์ก่อนที่จะสอนพระวจนะ นี่เป็นโอกาสที่คุณจะสามารถถามพระเจ้าว่าพระองค์กำลังทำอะไรในครอบครัวของคุณ และคุณสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างไร

ขั้นตอนเสนอแนะ

- อธิษฐานและขอพระวิญญาณบริสุทธิ์สอนคุณในขณะที่คุณอ่านข้อพระคำ 2 พงสาวดาร 2-7, อีสยาห์ 56:7, มัทธิว 21:13, เยเรมีห์ 33:3
- อ่านพระคำแล้วให้คิดถึงตัวละคร สถานที่ และบริบทของเรื่อง ที่ได้กล่าวถึงในตอนอ่าน
 - ใครกำลังพูด
 - เมื่อฟังแล้ว คุณคิดว่าพวกเขาเป็นอย่างไร
 - บริบทคืออะไรบ้าง
 - เรื่องราวกำลังกล่าวถึงใคร พวกเขาทำอะไร พวกเขาพูดอย่างไร พวกเขาำลังทำอะไร
- ใครครวญถึงคำถามเหล่านี้ โดยการตอบคำถามและอธิษฐาน
 - คุณได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับพระเจ้าในวันนี้
 - เราได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับตัวเราเองในวันนี้
 - คุณได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับผู้อื่น
 - พระเจ้ากำลังบอกให้คุณทำอะไร
- ให้คิดถึงว่า เรื่องนี้มีผลกระทบต่อชีวิตของคุณอย่างไรบ้าง แล้วใครครวญถึงช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงทำให้คุณระลึกถึงพระคำพระองค์
- มีสักหนึ่งเพลง ที่ทำให้คุณนึกถึงเรื่องราวนี้บ้างไหม
- ให้ตอบคำถามนำเข้าประเด็นว่า คุณเคยพยายามคุยกับบางคนซึ่งกำลังเดินออกไปจากคุณในขณะที่คุณกำลังพูดกับเขา หรือเขากำลังทำบางสิ่งบางอย่างในขณะที่คุณกำลังพูดอยู่ไหม ให้เล่าให้ฟังว่าเป็นอย่างไร คุณตอบสนองอย่างไร และนั่นทำให้คุณรู้สึกอย่างไร

อธิษฐานเพื่อครอบครัวของคุณ:

การอธิษฐานเปรียบเหมือนกับการสนทนาระหว่างคุณกับเพื่อนสนิท ซึ่งจะพูดอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา และพูดคุยกันบ่อยๆ เป็นการสนทนาไม่ใช่การพูดคุยยาวเพียงฝ่ายเดียวกับพระเจ้าพระบิดา ในขณะที่คุณใคร่ครวญถึงข้อพระคำที่ได้อ่านของบทเรียน ให้ใช้เวลาอธิษฐานสำหรับครอบครัวของคุณ

- ขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สำแดงให้เห็นว่าคุณจะอธิษฐานอย่างไร และอธิษฐานสำหรับอะไร
- อธิษฐานเพื่อสมาชิกครอบครัวของคุณ โดยเอ่ยถึงชื่อของพวกเขาแต่ละคน
- ไม่ต้องรีบร้อนในเวลานี้ ค่อยๆ ใช้เวลาในการสนทนากับพระเจ้าเกี่ยวกับครอบครัวของคุณ

คำอธิษฐานของคุณ:

อุปกรณ์ที่ต้องใช้

- พระคัมภีร์ (ดิฉันแนะนำให้เด็กๆ ใช้ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย หรือ TNCV)
- สมุดบันทึก หรือกระดาษที่ไม่มีเส้น
- สีเทียน

พระเจ้าทรงตรัส: บทที่สิบ

จุดสนใจ: พระเจ้าตรัสตอบคำอธิษฐานของเรา

ข้อพระคัมภีร์: 2 พงสาวดาร 2-7, อีสยาห์ 56:7, มัทธิว 21:13, เยเรมีห์ 33:3

ข้อพระคำที่สำคัญ: “หากประชากรของเราจะถ่อมใจลงและอธิษฐานแสวงหาหน้าของเรา และหันกลับจากวิถีอันชั่วร้ายของเขา เมื่อนั้นเราจะรับฟังเขา... 2 พงสาวดาร 7:14

ขอต้อนรับ – มารวมตัวกันเถอะ

ให้สมาชิกทุกคนมารวมกันในห้องที่น่าอยู่และแสนสบาย ห้องเดียวกันกับสัปดาห์ที่แล้วที่มีการรวมตัวกันในหัวข้อก้อนกรวดและก้อนหิน เหมือนเช่นเคยทำให้พวกเขาารู้สึกว่าได้รับความสนใจ

และมีคุณค่า ทักทายแต่ละคนให้ทั่วถึง สร้างบรรยากาศให้มีความโปร่งใส และสัจย์ซื่อต่อกันและกัน ให้มากที่สุด เพื่อที่จะสามารถรับรู้และเห็นทุกคนได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ:

แจกกระดาษบันทึกและสีเขียวให้กับทุกคน ขอให้พวกเขาวางสิ่งเหล่านั้นไว้ด้านหลัง เพื่อจะไม่กีดขวางจนกว่าจะถึงเวลาใช้

สรรเสริญและนมัสการ - มาร้องเพลงและเต้นรำกันเถอะ

บทเรียนนี้จัดจ้อที่พระเจ้าทรงตรัสกับเรา ให้ร้องเพลงสรรเสริญที่ครอบครัวของคุณรู้จักและอยากร้องด้วยกัน ถ้าเป็นไปได้ให้เลือกเพลงที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อบทเรียน ด้านล่างนี้เป็นเพลงใหม่ที่เด็กๆ ได้ร้องและแต่งขึ้นมาเองในการร่วมกลุ่ม ก่อนกรวดและก่อนหิน

ข้ารักพระองค์เจ้า

พระองค์จะทรงทำอะไร

พระเจ้าทรงตรัสกับเรา

ทุกอย่างกลับมาถึงความรัก

คำถามนำเข้าประเด็น - มาคุยกันเถอะ

คำถามเข้าประเด็นได้ออกแบบเพื่อสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม และเริ่มเชื่อมผู้เข้าร่วมกับเรื่องราวจากพระคัมภีร์ ให้คุณแบ่งปันคำตอบของคุณกับกลุ่ม

ลูกเคยพยายามคุยกับบางคนซึ่งกำลังเดินออกไปจากลูกในขณะที่ลูกกำลังพูดอยู่ใหม่ หรือเขากำลังทำบางสิ่งบางอย่างในขณะที่ลูกกำลังพูดกับเขาอยู่ใหม่ ให้เล่าให้ฟังว่าเป็นอย่างไร และลูกตอบสนองอย่างไร แล้วลูกรู้สึกอย่างไร

ข้อเสนอแนะ

ให้ยกตัวอย่างถึงคำตอบของคำถามที่ลูกถามไป ในขณะที่สมาชิกกำลังคิดคำตอบอยู่

บทเรียน - มาฟังพระคำพระเจ้ากันเถอะ

- แนะนำเรื่อง โดยเชื่อมกับคำถามนำเข้าประเด็น เพื่อดึงให้ผู้ฟังเข้ามาในเรื่องด้วย
- ใช้พระคัมภีร์เล่าเรื่อง โดยเล่าสั้นๆ
- ปลอ่ยให้เรื่องราวตอนจบเปิดไว้ เพื่อพวกเขาจะได้ค้นพบ

รูปแบบของเราไม่ได้ขับเคลื่อนด้วยหลักสูตร แต่พึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเขียนขึ้นมาเพื่อหนุนใจให้คุณพัฒนาทักษะการเล่าเรื่องของคุณโดยใช้เรื่องราวจากพระคัมภีร์ และคำตอบที่นำไปสู่คำถามนำเข้าประเด็น

คุณอาจเริ่มบทเรียน โดยพูดบางอย่างประมาณนี้ว่า:

(ให้ใช้ตัวอย่างจากคำตอบของคำถามนำเข้าประเด็น ที่ว่าเมื่อบางคนไม่สามารถจบบทสนทนาของเขาได้ เนื่องจากคู่สนทนาไม่ได้ฟังหรือเดินออกไป) ในเรื่องราวพระคัมภีร์ของวันนี้ เราจะมาคุยกันว่า มีอะไรเกิดขึ้นเมื่อ กษัตริย์โซโลมอนซึ่งเป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ รอคอยฟังคำตอบของพระเจ้าหลังจากที่ท่านอธิษฐาน พระเจ้าสั่งให้ท่านสร้างพระวิหาร พระวิหารเป็นสถานที่ที่ผู้คนสามารถเข้ามาและอธิษฐาน

พระวิหารสร้างเสร็จแล้วสวยงามมาก ความจริงก็คือ นี่เป็นพระวิหารที่สวยงามที่สุดที่เคยถูกสร้างมา แม้ว่าพระวิหารนั้นงดงามมากก็ตาม โซโลมอนก็ไม่รู้ว่าพระเจ้าผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะอยู่ในสถานที่แห่งนี้ได้อย่างไร (ให้สรุป 2 พงสาวดาร 6:12-42, โดยเน้นคำอธิษฐานของโซโลมอน) โซโลมอนเริ่มต้นอธิษฐานด้วยการนึกถึงการอัศจรรย์ของพระเจ้าในการสรรเสริญ แล้วต่อด้วยการพูดคุยกับพระเจ้าเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ประชาชนอาจเจอในอนาคต เช่น สงคราม การกัณดารอาหาร ความแห้งแล้ง โรคของพืชผลต่างๆ และขอให้พระเจ้าตอบคำถามเหล่านั้น

จากนั้นพระเจ้าได้ตอบโซโลมอนอย่างชัดเจน ทั้งพระวิหารเต็มไปด้วยพระสิริของพระเจ้า เหมือนแสงสว่างที่เจิดจ้า ผู้คนล้มลงรู้สึกท่วมท้นและนมัสการพระเจ้า และกล่าวว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่ (ให้สรุป 2 พงสาวดาร 7:11-16.) และพระเจ้าตรัสว่า “ใช่...หากประชากรของเราจะถ่อมใจลงและอธิษฐานแสวงหาหน้าของเรา และหันกลับจากวิถีอันชั่วร้ายของเขา เมื่อนั้นเราจะรับฟังเขา...”

หลังจากโซโลมอนอธิษฐาน ท่านรอคอยสำหรับคำตอบ เหมือนกับเราที่รอให้เพื่อนตอบคำถามของเราเมื่อเรากำลังมีบทสนทนากับเขา เช่นเดียวกันเมื่อเราพูดคุยกับคนอื่นและคาดหวังให้พวกเขาตอบ พระเจ้าก็ประกาศว่าพระองค์จะตอบเราเมื่อเราหันเข้าหาพระองค์ และอธิษฐาน

พระเจ้าบอกกับผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ให้พูดว่า พระวิหารของพระเจ้าจะเป็นวิหารแห่งการอธิษฐานเพื่อประชาชาติ เมื่อเรารับเชื่อให้พระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและเป็นพระเจ้าของเรา พระองค์ก็อยู่ในเรา ดังนั้นแม้ว่าพระวิหารที่โซโลมอนสร้างไม่มีแล้วในตอนนี้ พระเจ้าก็ยังอยู่ในประชากรของพระองค์ และเราก็เป็นวิหารนั้น วิหารแห่งการอธิษฐานของพระเจ้า พระองค์ยังคงฟังเราอยู่เมื่อเรากล่อมตัวลง สารภาพว่าเราต้องการพระองค์ แสวงหาพระองค์ และละทิ้งสิ่งชั่วร้าย

อธิษฐานด้วยการฟัง – มากอยู่กับพระเจ้ากันเถอะ

คุณสามารถพูดคุยกับพระเจ้าได้ทุกที่ทุกเวลา

ขณะที่คุณเริ่ม “อธิษฐานด้วยการฟัง” คุณอาจพูดประมาณนี้ “ให้เราใช้เวลาพูดคุยกับพระเจ้าในตอนนี้ และฟังว่าพระเจ้ากำลังตรัสอะไรกับเราผ่านเรื่องนี้ หลังจากแม่แบ่งปันถึง ‘แนวความคิดการฟังและอธิษฐาน’ แล้ว ลูกสามารถนำกระดาษและสี่เหลี่ยมที่อยู่ด้านหลังออกมาใช้ได้”

นี่เป็นแนวคิดบางอย่างที่จะช่วยให้คุณในการเริ่ม:

ใช้คำถามที่อยู่ในส่วน “การเตรียมของกระบวนกร” คุณต้องการพูดคุยกับพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องอะไร

คุณเคยคิดไหมว่าพระเจ้าอาจตรัสกับคุณแล้ว พระองค์ตรัสอะไรบ้าง และมีอะไรที่คุณต้องการคุยกับพระเจ้า

“เราจะเริ่มต้นช่วงเวลาการฟังของเราโดยการสงบนิ่งภายใน และขอให้พระเจ้า (พระบิดาของเรา) เปิดหู (และจิตใจ) ของเรา เพื่อจะฟังว่าพระองค์กำลังตรัสกับเราอย่างไร” บอกกับทุกคนว่าพวกเขาสามารถใช้คำอธิษฐานด้านล่างนี้หรืออย่างอื่นที่คล้ายกัน

ให้จำไว้ว่า:

เรื่องราวนี้บอกอะไรกับ
เราเกี่ยวกับพระเจ้า
เรื่องราวนี้บอกอะไรกับ
เราเกี่ยวกับคนอื่น
เรื่องราวนี้บอกอะไรกับ
เราเกี่ยวกับตัวเราเอง
เรื่องราวนี้บอกอะไรกับ
เราว่าเราต้องทำอะไร

พระบิดาที่รัก,

นี่ลูกเอง ลูกมาเพื่อจะเข้าเฝ้าพระองค์ ลูกมีหลายสิ่งหลายอย่างที่อยากบอกพระองค์ และลูกต้องการฟังว่าพระองค์มีอะไรที่จะบอกลูก ในขณะที่ลูกนึกถึงเรื่องราวจากพระคัมภีร์ ขอพระองค์ช่วยที่ลูกจะได้ยินสิ่งที่พระองค์กำลังพูดกับลูกผ่านเรื่องนี้

เมื่อคนอื่นแบ่งปันสิ่งที่เขาได้บันทึกไว้นั้น ช่วยให้คุณฟังและสอนให้คุณอธิษฐานเพื่อพวกเขาตามน้ำพระทัยของพระองค์ (โรม 8:26-27)

การเล่นดนตรีบรรเลงสามารถช่วยให้คุณกลุ่มจดจ่อกับเรื่องราวได้ นี่เป็นอีกทางเลือกหนึ่งคือใช้ดนตรีบรรเลงเดียวกันกับบทที่ 1

การบันทึก - มาเขียนหรือวาดรูปในสมุดบันทึกของเรากันเถอะ

หลังจากผู้เข้าร่วมได้ใช้เวลาฟังแล้ว นำพวกเขาให้บันทึกเกี่ยวกับความคิดของตนเอง โดยใช้รูปหรือคำต่างๆ พวกเขาอาจได้ “เพลงใหม่” ก็เป็นไปได้ คุณสามารถผสมผสานช่วงเวลาของการฟังและการบันทึกเข้าด้วยกัน โดยไม่จำเป็นต้องแยกออกจากกันเป็นช่วงๆ ก็ได้ หากเหมาะสมสำหรับกลุ่มของคุณ

ให้ใช้เวลาในการฟังและบันทึกต่อไปจนกระทั่งสมาชิกส่วนใหญ่ทำเสร็จ เมื่อทุกคนเริ่มทำเสร็จแล้ว ก็เป็นสัญญาณให้คุณปิดช่วงเวลาของการบันทึกลง จำไว้ว่าคุณสามารถวาดรูป เขียน หรือทำทั้งสองอย่างนี้ก็ได้

การแบ่งปัน – มาฟังซึ่งกันและกัน กันเถอะ

หนุนใจให้แต่ละคนแบ่งปันสั้นๆ โดยอธิบายภาพหรืออ่านสิ่งที่เขียน แล้วชวนให้พวกเขาพูดโดยการถามคำถามปลายเปิดเหล่านี้:

- เมื่อลูกวาดรูปนี้ลูกกำลังคิดถึงตอนไหนของเรื่อง
- แล้วนั่นทำให้ลูกรู้สึกอย่างไร
- ลูกคิดว่าพระเจ้าอาจกำลังตรัสอะไรกับลูก
- ลูกคิดว่าพระเจ้าอาจอยากให้คุณทำหรือพูดอะไร

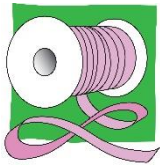
ในขณะที่แต่ละคนแบ่งปัน ให้คุณเตรียมพร้อมสำหรับการตอบสนองทุกรูปแบบ และให้การยืนยันคนที่กำลัง

แบ่งปัน

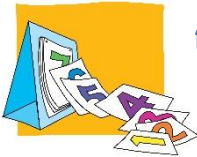
อธิษฐาน - ให้เราอธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน

หลังจากที่แต่ละคนแบ่งปันแล้ว ให้เชิญชวนคนที่นั่งซ้ายมือและขวามืออธิษฐานเพื่อพวกเขา คุณอาจเลือกเพื่อเป็นตัวอย่างในการอธิษฐาน โดยพูดว่า “แม่ไม่รู้ว่าจะอธิษฐานอย่างไรให้ถูกต้อง ดังนั้นแม่จะขอให้พระวิญญูณบริสุทธิช่วยแม่ที่จะอธิษฐาน” เพราะว่าเมื่อเราอธิษฐานเพื่อใครก็ตาม เป็นสิ่งสำคัญที่จะฟังว่าพระเจ้าต้องการให้เราอธิษฐานอย่างไร

สรุปการประชุม

- สรุปบทเรียนพระคัมภีร์สั้นๆ
- รวบรวมการตอบสนองจากการบันทึก

การฟังพระเจ้าทั้งสัปดาห์

วางกระดาษบันทึกไว้ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน เพื่อเตือนให้อธิษฐานเพื่อซึ่งกันและกัน

สรรเสริญและนมัสการ - มาร้องเพลงและเต้นรำกันอีกครั้งเถอะ

ให้ร้องเพลงนมัสการที่ร้องมาแล้วก่อนหน้านี้

การปล่อยตัว/คำอวยพร

ใคร่ครวญถึงบทเรียนและขอให้พระวิญญูณบริสุทธิประทานคำอวยพรให้ครอบครัวและ/หรือแต่ละคน (เช่น แม่/พ่ออวยพรที่ลูกจะได้ยิน เมื่อพระเจ้ากำลังตรัสกับลูกผ่านคนอื่น)

เราหวังว่าคุณจะได้สัมผัสกับการทรงสถิตของพระเจ้าตลอดทั้งบทเรียน และได้รับการหนุนใจขณะที่คุณและครอบครัวของคุณได้ใช้เวลากับพระเจ้าและได้ใช้เวลาด้วยกัน

- ดูบทเรียนใหม่สำหรับแต่ละสัปดาห์ได้ที่ www.Pebblesandstones.com
- โปรดส่งกระดาษบันทึกของครอบครัว เพื่อแบ่งปันกับคนอื่น
- โปรดส่งหัวข้ออธิษฐานมาหาเรา เพราะพวกเรายินดีอธิษฐานเผื่อคุณ